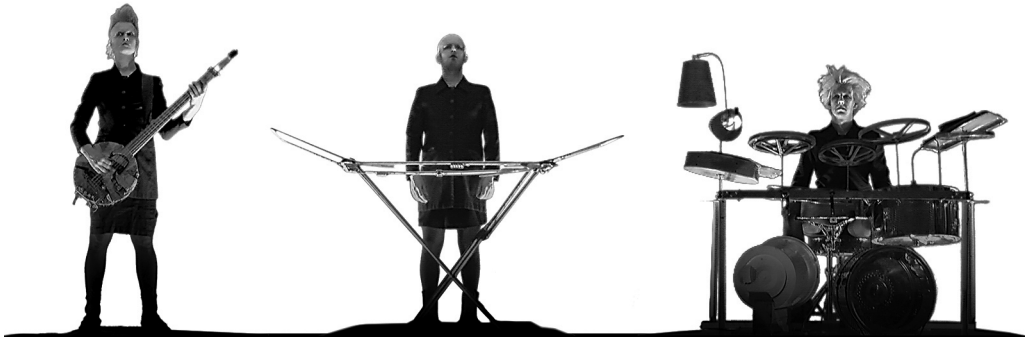

CLEANING WOMEN

Cleaning Women (Risto Puurunen, Timo Kinnunen, Tero Vääntinen) on vuonna 1996 perustettu yhtye, jonka erityisen tunnuspiirteen muodostavat jäsenten erilaisista kodinhoitolaitteista itse rakentamat soittimet. Yhtye on esiintynyt sekä konserttisaleissa että klubeilla parissakymmenessä maassa. Esityksiin on liittynyt vahva visuaalinen elementti, jonka perustan luovat sekä soitinten omaleimaisuus että taustaprojektiot. Musiikkivideot ovat myös olleet tärkeässä osassa yhtyeen taiteessa.

Cleaning Women on laatinut säästyksiä klassisiin mykkäelokuviin ja ollut kutsuttuna lukuisilla elokuvajuhlilla. Ohjelmistoon ovat kuuluneet neuvostoliittolaisen mykkäelokuvan klassikot *Panssarilaiva Potemkin* (Sergei Eisenstein), *Aelita*, *Marsin kuningatar* (Jakov Protazanov) ja *Yhdestoista vuosi* (Dziga Vertov); vuonna 2011 mukaan tuli Fritz Langin *Metropolis*. [*Aelita*, ks. <http://www.cleaningwomen.com/aelita.php>]. Esitykset ovat hämmästyttäviä: musiikin sekä filmien soinnutus, rytmi, sävyt ja tunnelmat ovat yhtä.

Cleaning Women teki debyyttinsä kuvataiteen alueella installaatiolla *Q4 viimeinen kvartaali* Retretin luolaston näyttelyssä *Luolavertauksia* kesällä 2012. Installaatio oli rakennettu tilan alimalle tasolle, missä katsojat kulkevat kivettyä pengertä seuraten luolaseinämien ympäröimän vesialtaan sivuitse. Installaation keskuksen muodosti vesialtaaseen asennettu raskaan teollisuuden koneistoja imitoiva kineettinen veistos. Sitä kehystivät luolan seinämiin projisoidut animaatiot, jotka esittivät katkelmia teollisista työvaiheista: lekaa rytmikkäästi heiluttavia lihaskimppuja, junia, pumpunvarsia, kaivoshissejä, savupilviä ... Luolan toisella seinällä oli joukko rosoisia kasvokuvia, jotka yhtäkkiä herkesivät laulamaan: yhtyeen jäsenet naamoihinsa liimatuin sorakivin naamioituina. Yhtyeen kotisivulla on katkelma näyttelyn avajaisen yhteydessä pidetystä konsertista (*Scythians*).

Retretin näyttelyn arvioissa Cleaning Women osuutta ei ole juurikaan mainittu, ikään kuin muusikoiden tunkeutuminen visuaalisen taiteen piiriin olisi jotakin, mikä kriitikoiden pitää pimitää – bourdieaulaisen kenttäpelin hengessä. Mene ja tiedä. Kansainvälisessä katsannossa Cleaning Women kuuluu kuvataiteen ykkösdividioonaan. Rinnastukseksi soveltuu eteläafrikkalainen *William Kentridge*, jonka installaatio nykytaiteen tärkeimpiin tapahtumiin lukeutuvassa kesän 2012 Kasselin Documenta -näyttelyssä oli yksi vaikuttavimmista – ja hengeltään cleanereiden sukulainen.